

Een nieuw mebiel tillefoontjie

“Jij weer is an 't woord?” zal ie zegge. 't Kompt zô: d'r was voor 't êest in twêê jaer leejevergaodering van d'n Historische Verêêniging. Iederêên twêê jaer ouwer en zeker nie gaauwer, wel grijzer of witter. Op dien aevend vroeg Aorie Sprong of 'k as ramplesant voor de vaste schrijverd iets wou maoke. Ik zee gelijk ja, mor waerover? doch 'k. Aorie is nogaal streng en 'k hou wel van 'n steeksie onder waoter. Omdà tijdes de vergaodering Inao's tillefoontjie afgong, doch 'k, daer kan 'k wel wà mee. Ze mos nog onder taofel in d'r tas graaie om 'm te vinge. 'k het al jaere een tillefoontjie gehad, allêên voor nôôdgevaalle, omdà 'k nie mee wou waereke aan de gekte om ellek mement op dà vermaoledijde apperaot te loere, verempeld ok in resterans. Bepaold hêemel uitgepraot mè mekaor. Nae veule jaere tò nog weer zô'n veegding gekocht bij 'n bejaerdeblad. Daer kon 'k nie mee overweeg, zal wel aan m'n aaige gelege hebbe.

In d'n haarest van vorig jaer ben 'k omgegaon en hê 'k 'n zôôgenaomd gebruikersvriendelijk exemplaor aangeschaft in de Kaarekbuurt en wà denk ie? Ik krijg 'r aerdighaaid in en ok bij mijn komt de verslaoving om d'n hoek kijke. Ik kan d'r in d'n aerd mè me tengels nie vanaf blijve. Ik krijg nieuwsberichies, aamel eve aokelijk, dus waerom, zal ie zegge, m'n agendao staot erin, 't weerbericht, van die zwarte stippies in 'n vierkantjie, codes genaomd, om infermaosie uit folders of bij museao te haole en gao zô mor deur.

Wat ie ok kan: tekst aanvulle naer aaige inzicht en as ie 't dan nie goed naekijkt, staot 'r somtijde hêel wat aandere. Zô schreef me schôonzussie onderlest dat 'r iemand gecreëerd was, ze bedoelde gecremeerd, dan kà je je aaige wel voor ie kop slaon. Gelukkig kà je dà knoppie ok uitzette. 'k App m'n aaige drie keer in de rondte. Ik maak fotoochies en stuur ze deur, net as grappige plaetjies van actuêele zaoke. D'r zit verempeld een bibberaosie- of slaepstand op as ie nie gestoord wil worre. Nou hebbe vrouwe mêest gêên broekzakke, dus voel ie 'm ok nie trille en omdat die dinger aalsmor grôôter worre hê je bekant 'n rugzak nôôdig en die ving 'k zô lillijk, je zal d'r mijn nooit mee tegekemme. Dan zie je vrouwe op t'r Paosbest lôôpe en torse ze 'n rugzak mee. Dan toch mor in me tassie, net as bij Inao's.

Macky van Leeuwen-de Jong